

Boekverslag Scholieren.com

Harry Potter and the philosopher's stone / Harry Potter en de steen der wijzen door J.K. Rowling

Stientje

(1) Praktische gegevens

Titel: Harry Potter & De Steen Der Wijzen.

Schrijfster: Joanne Rowling

Jaar van uitgave:

14de druk in oktober 2000

Aantal bladzijdes: 228

(2) Inhoud en opbouw.

Typering:

Dit boek is een vertaald jeugdboek.

Samenvatting:

De ouders van Harry Potter waren gedood, toen Harry nog een baby was, door de slechtste en meest gevreesde tovenaars Voldemort. Het vreemde was dat Harry in leven was gebleven terwijl Voldemort de kracht had om iedereen te kunnen doden. Voldemort had het ook zeker wel geprobeerd, want Harry had er een bliksemvorming litteken midden op zijn voorhoofd aan over gehouden. Harry is doordat hij in leven is gebleven in één klap beroemd geworden. Harry had geen ouders meer dus werd hij naar de enige familieleden die hij nog had gestuurd. De familie Duffeling. Zij haatte de Potters en dus ook Harry. Dat was omdat ze tovenaars waren. Ze namen voor om Harry en hun eigen zoontje, Dirk, niet te vertellen dat Harry een tovenaars was. Harry leed een vreselijk leven. Hij kreeg toen hij 10 was een brief. Dat kreeg hij nooit, dus dat was heel bijzonder. Toen hij hem open wou maken, pakte zijn oom hem af en keek er vreemd en geschokt naar. De volgende dagen kwamen er steeds meer brieven. Ze werden door alle kieren heen geschoven en zelfs op zondag ontving Harry brieven die via de schorsteen naar binnen kwamen. Uiteindelijk werd het zo erg dat de familie Duffeling en Harry vluchtte, maar de brieven bleven hem volgen. Op Harrys 11de verjaardag zaten ze in een krotje op een rots in de zee. Midden in de nacht werd er op de deur gebonkt. Een reus van een man stapte naar binnen. De reus, Hagrid, kwam Harry vertellen dat Harry naar de beste tovenaarsschool, Zweinstein, mocht. Harry begreep het niet, omdat hij niet wist dat hij een tovenaars was. Hagrid legde zijn verleden uit

terwijl hij woest naar de Duffelings keek die niks durfde te doen tegen Harry (voor hun eerste keer). Hagrid nam Harry de volgende dag mee naar de tovenaars winkelcentrum. Ze gingen Harry's schoolspullen kopen. Het waren hele vreemde dingen: een zwart gewaad dat tot op de grond hing, een toverstaf, zijn schooltoverboeken, een ketel, een set glazen of kristallen flesje, een telescoop, een koperen weegschaal en een sneeuwwitte uil, genaamd Hedwig. Op 1 september zou zijn trein vertrekken naar Zweinstein van perron 9¾. In de trein ontmoette hij Ron. Hij herkende Harry meteen aan zijn litteken. Ze waren meteen goede vrienden. Ron legde Harry wat toverdingen uit zoals: niet tovenaars worden Druzels genoemd, wat voor soorten snoepjes er waren, wat de tovenaarssport is en wie het beste team was. Op school werden ze verwelkomd in de grote zaal door de andere leerlingen, de professoren en spoken. Daar werden ze ingedeeld in vier groepen: Griffoendor je kwam daar in als je dapper was, Huffelpuf je kwam daar in als je veel geduld had, Ravenklauw je kwam daar in als je veel verstand had en Zwadderich je kwam daar in al je sluw was. Ron en Harry kwamen in Griffoendor. Harry deed zijn best op school en hij leerde veel nieuwe dingen waarvan hij niet wist dat het kon of bestond. Bij zijn eerste vliegles bleek hij heel snel te zijn en hij werd geplaatst in het Zwerkbalteam, terwijl eerste jaars dat helemaal niet mochten. Zwerkbal is de bekendste tovenaarssport. Je doet het vliegend op een bezemsteel, maar omdat Harry nog een eerstejaars was had hij geen bezemsteel, want eerstejaars mogen die nog niet. Op Halloween kreeg Harry een Nimbus 2000, dat is de snelste en nieuwste bezem, zodat hij een eigen bezem had voor het team. Harry had een geweldige tijd op Zweinstein. Hij had twee beste vrienden: Ron en Hermelien een meisje uit zijn klas. Zij stonden altijd voor elkaar klaar. Met kerst kreeg Harry een onzichtbaarheidsmantel die van zijn vader is geweest met die mantel kon niemand hem zien. In de loop van de tijd kwam Harry er achter dat hij nog steeds bedreigd werd door Voldemort en door elk avontuur dat Harry beleefde kwam hij een stapje dichterbij Voldemort. Harry kwam er ook achter dat hij de Steen der Wijzen wou hebben. Die zou er voor zorgen dat hij onsterfelijk en rijk werd. Niemand geloofde Harry behalve Ron en Hermelien. Ze hadden een plan gemaakt om de steen eerder in handen te krijgen dan Voldemort. Ze waren de enige die wisten waar de steen verborgen lag. Op een avond gingen ze daarheen om hem te halen. Ze moesten eerst langs Pluisje, de drie koppige waakhond, lopen. Ze wisten dat je er alleen langs kon als hij sliep en hij sliep alleen maar als je een liedje voor hem speelde. Daar aangekomen vonden ze een harp. Iemand was hun dus al voor geweest. Toen Pluisje sliep ging Harry het luik in om te kijken of de kust veilig was. Daarna volgde Ron en Hermelien. Harry had niet gezien dat ze in Duivelstrik stonden. Dus ze werden door die wurgplant al snel vast gegrepen. Hermelien toverde snel een vuurtje aan haar toverstok en de planten lieten los. Ze konden verder. De volgende kamer waarin ze kwamen zat vol met vogels. Ze renden naar de deur, maar die wou niet open. Toen ze weer naar de sleutels

keken zagen ze dat het geen vogels maar sleutels waren. Er stonden bezems in de hoek die ze pakten en ze gingen achter een grote blauwe aan. Door de technieken die Harry had geleerd bij Zwerkbal hadden ze de sleutel al snel en konden ze door naar de volgende kamer. In de volgende ruimte moesten ze al schakend de overkant bereiken. Ze moesten zelf ook een schaakstuk zijn: Harry werd een loper, Hermelien werd een toren en Ron werd een paard. Ron nam de leiding op zich omdat hij heel goed kon schaken. Hij moest zichzelf opofferen zodat Harry de witte koning schaakmat kon zetten. Harry en Hermelien waren er eerst tegen, maar later lieten ze het maar toe. Ron werd door een wit schaakstuk tegen de grond geslagen en weg gesleept naar de rand van het spel. Harry zette de koning mat en Hermelien en Harry konden door naar de volgende kamer zonder Ron. In die kamer lag een stinkende bewusteloze trol. Gelukkig had degene die hen voor was hem bewusteloos geslagen, want Harry wist niet of hij hier wel tegen op kon. Ze liepen door naar de volgende kamer waar voor hen een zwart vuur brandde. Toen ze naar binnen stapte brandde er achter hen een paars vuur op. Er stond een tafeltje waar zeven flesjes op stonden. Ze lazen de gebruiksaanwijzing. Ze moesten een flesje uit de zeven halen die er voor zorgde dat je door het zwarte vuur kon. Er was ook een flesje dat er voor zorgde dat je door het paarse vuur kon gaan. Ze kregen vier tips die hen hielpen. Hermelien dronk het flesje voor het paarse vuur, zodat ze terug kon gaan en hulp halen. Harry dronk het flesje voor het zwarte vuur. Achter het vuur bevond zich de deur die naar de volgende kamer leidde. In die kamer bevond zich professor Krinkel. Hij was de slechterik. Hij legde Harry alle onderduidelijkheden uit die hij nog niet helemaal begreep, zoals: waarom Harry bijna vermoord was onder een Zwerkbalwedstrijd en waarom hij altijd een tulband droeg, want onder die tulband zat Krinkels tweede hoofd. Het hoofd van Voldemort. Voldemort wou Harry vermoorden. Het werd een heel gevecht. Harry werd bewusteloos. Toen hij bijkwam was hij in de ziekenzaal. Professor Perkamentus, het schoolhoofd, had hem net op tijd gered. Perkamentus had de Steen der Wijzen vernietigd omdat die veel te gevaarlijk was. In de zomervakantie moest Harry terug naar de Duffelings, maar dit keer verheugde hij zich erop, omdat zij niet wisten dat Harry geen toverkracht mocht gebruiken buiten school. Hij verheugde zich erop om de familie Duffeling eens flink bang te maken.

Tijd:

- A. Het kan elk moment zich afspelen als het maar in je fantasie is.
- B. De verhaaltijd is in het begin 11 jaar, maar dat zijn maar elf bladzijdes. De rest speelt zich in 1 jaar af. Ik heb er vijf uur over gedaan om hem in een keer uit te lezen. (Dat is een record voor mij)
- C. Het gevecht met Voldemort op het einde. Tot op het einde toe wou Voldemort

Harry doden en je las heel goed wat Harry voelde en wat er gebeurde. Bladzijde 216 tot en met 218. En een stukje in de Zwerkbal wedstrijd waarin Harry bijna van zijn bezem af viel werd lang en duidelijk beschreven. Bladzijdes 137 tot en met 142. Deze twee vertragingen waren belangrijk, omdat het ging om het leven van Harry.

D. Er was 1 grote tijdsprong. Dat was in het begin van het boek. Dan krijg je als Harry's ouders net gedood zijn en Harry wordt bij zijn tante en oom geplaatst. Dan komt er een tijdsprong van ongeveer 10 jaar. Het einde van bladzijde 16 en het begin van bladzijde 17: Harry Potter draaide zich om in zijn dekentje, maar werd niet wakker. Zijn kleine hand greep de brief beet en hij sliep verder, zonder te weten dat hij speciaal was, zonder te weten dat hij beroemd was, zonder te weten dat hij over een paar uur gewekt zou worden door het gekrijs van mevrouw Duffeling wanneer ze de voordeur opendeed om de lege melkflessen buiten te zetten en zonder te weten dat hij de komende weken aan een stuk door gepord en geknepen zou worden door zijn neef Dirk... hij kon niet weten dat er op dat moment, door het hele land, overal mensen in het geheim bijeenkwamen, die hun glazen hieven en zacht en vol ontzag zeiden: 'Op Harry Potter - de jongen die bleef leven!' Het was bijna tien jaar geleden sinds de Duffelings hun neefje op de deurmat hadden aangetroffen, maar de Ligusterlaan was nog exact hetzelfde. Er zijn voor de rest alleen nog maar kleine sprongtjes zoals in hoofdstuk 11. Dat eindigt in het begin van november en het volgende hoofdstuk begint met: 'Het liep tegen Kerstmis aan.' Dat is dan meer dan een maand later.

E. De meeste flashbacks gaan over de tijd die Harry bij de Duffelings had meegemaakt, zoals op blz. 25: Harry was een keer onder het boodschappen doen met zijn tante, een raar klein mannetje met een paarse hoed tegen gekomen die voor hem boog en een andere keer een verwilderd uitziende vrouw die van top tot teen in het groen was gekleed tegengekomen die naar hem stond te zwaaien vanuit een bus en een keer dat een kale man met een lange baard hem een hand gaf en weer door liep. Deze flashback komt in het verhaal voor toen Harry probeerde te bedenken wie misschien zijn familie zou zijn, want de Duffelings hadden geen foto van zijn ouders in huis. Dus hij wist niet op wie hij leek en wie nou zijn echte ouders waren.

Ruimte:

A. Het speelt zich af in Engeland en meestal op Zweinstein en anders bij de Duffelings.

B. Ja, er zijn vele keren spraken van een belangenruimte. Bijvoorbeeld als Harry voor het eerst op Zweinstein komt. Alle eerstejaars waren zenuwachtig en bang voor hun eerste keer op de beste toverschool. Ze moesten eerst een pikzwart meer

oversteken om uiteindelijk bij het grote kasteel met talloze torens aan te komen. Toen de deur open ging stond daar een heks in een smaragdgroen gewaad met een streng gezicht. Ze kwamen in de hal die zo groot was dat het huis van de Duffelings er makkelijk in kon. De muren werden verlicht met vlammeende toortsen. Er stond een prachtig marmeren trap die naar boven leidde. Ze gingen een klein kamertje in waar alles werd uitgelegd. Ze moesten door een dubbele deur om in de Grote zaal te komen. Het was een prachtige ruimte die verlicht werd door duizenden kaarsen die over vier lang tafels zweefden, waaraan de overige leerlingen, professoren en spoken zaten. De tafels waren gedekt met glanzende gouden borden en bekers. Het plafond was fluweelachtig zwart en bezaaid met sterren. Vanaf bladzijde 84 tot en met 87. Ik vond dit een goed voorbeeld, omdat de sfeer die de eerstejaars ook echt voelen zo ontzettend duidelijk beschreven is: de grote hal, het kasteel met de talloze torens, de duizenden kaarsen die boven vier lange tafels zweven en het plafond dat net de echte hemel is met sterren geven je het gevoel van ik ben klein en dit alles is gigantisch groot. De vaartocht over het grote pikzwarte meer en de heks in een smaragdgroen gewaad met een streng gezicht geeft je het bange gevoel dat je als eerstejaars ook hebt.

Personen:

A.

Harry: In het begin is hij een verlegen en bang jongetje, maar hoe langer hij op Zweinstein zit hoe zelfverzekerder hij wordt. Hij durft steeds meer voor zijn mening uit te komen. Hij heeft goede vrienden die hij kan vertrouwen die hij helpt en zij helpen hem. Hij is erg moedig. Hij is een volbloed tovenaars.

Ron: De beste vriend van Harry. Hij kan een grote mond hebben, maar is soms ook heel erg wijs om zijn mond te houden. Hij is trouw aan zijn vrienden en laat hen niet zomaar in de kou staan.

Hermelien: De beste vriendin van Harry en Ron. Zij was in het begin een ontzettende kattenkop, maar al gauw veranderde dat en werd ze heel aardig. Ze studeert hard en is daar door ook erg slim. Haar ouders zijn geen tovenaars.

Voldemort: De aartsvijand van Harry. Hij heeft de ouders van Harry vermoord en is nu achter Harry en de Steen der Wijzen aan. Hij is heel slecht en kwaadaardig. Hij heeft veel macht en met die macht kan hij iedereen doden. Maar die macht werkte niet bij Harry. Voldemort is zijn lichaam kwijt geraakt door Harry en leeft nu onder de tulband van professor Krinkel.

Er zijn nog veel meer figuren die in het boek een belangrijke rol spelen, maar die heb ik ook niet in de samenvatting geschreven. Ze kunnen in het boek niet worden

weggelaten

Vertelwijze:

Het was een hij-zij verhaal. Je zat het meeste van de tijd in Harry's hoofd, maar het kwam ook wel eens voor dat je in niemand zijn hoofd zat, maar gewoon in de ruimte waar mensen een gesprek hadden dat wel belangrijk voor het verhaal was, maar dat kwam maar zelden voor.

Structuur:

A. Je begint bij de ontmoeting van de Duffelings dan het verhaal over de familie Potter en hoe Harry werd afgeleverd bij de familie Duffeling. Dan hoe het leven daar was. Vervolgens krijgt Harry de brieven en gaat hij naar Zweinstein waar hij toveren leert. Op Zweinstein krijgt hij zijn geschiedenis te horen en beleeft hij allemaal avonturen die uiteindelijk bij allemaal een steentje bijdragen aan het einde waar alles ontknoopt wordt. Ik vind het een goede indeling die duidelijk en interessant is.

B. Het begin is een beetje een informatie opening, maar dezelfde bladzijde is het verhaal al 'echt' begonnen. Er wordt eerst verteld over de familie Duffeling en daarna begint de dag dat Harry daar zou komen wonen zonder dat zij dat wisten.

C. Het is een gesloten einde, want het avontuur waar het overging was afgelopen en de problemen waren opgelost. Het verhaal heeft wel een einde waar Harry zegt: 'Zij weten niet dat we in de vakantie niet mogen toveren. Ik denk dat ik van de zomer een hoop lol ga beleven met Dirk...' Dus je kan wel raden dat het verhaal doorloopt naar een tweede avontuur.

(3) Motieven en thema

Motieven:

Pijn (van litteken):

*Bladzijde 25: Soms als hij zijn geheugen pijnigde tijdens zijn lange uren in de bezemkast had Harry een vreemd visioen: Een oogverblindend groene licht flits en een brandende pijn op zijn voorhoofd.

*Bladzijde 217: Harry voelde Krinkels handen om zijn pols sluiten. Meteen ging er een messcherpe, stekende pijn door zijn litteken. Hij gilte en spartelde uit alle macht tegen en tot zijn verrassing liet Krinkel hem inderdaad los en nam de pijn in zijn hoofd af. Hij keek verwilderd om zich heen, om te zien waar Krinkel gebleven was die in één gedoken naar zijn vingers staarde – terwijl Harry keek, zag hij brandblaren opkomen.

'Grijp hem! GRIJP HEM!' Gilde Voldemort opnieuw. Krinkel sprong op Harry af, gooide hem tegen de grond en plofte boven op hem, met zijn handen om zijn nek.

Harry werd bijna verblind door de pijn in zijn litteken.

Verlangen (naar antwoorden):

*Bladzijde 25: Hij kon zich niet herinneren of hij zelf ook in die auto had gezeten toen zijn ouders waren verongelukt. (Toen wist Harry nog niet dat hij een tovenaars was en de Duffelings hadden hem verteld dat zijn ouders waren verongelukt bij een auto ongeluk)

*Bladzijde 25: Van zijn ouders kon hij zich niets herinneren. Zijn oom en tante spraken nooit over zijn vader en moeder en hij mocht uiteraard niets vragen. Er waren geen foto's van hen in huis.

*Bladzijde 193: Harry kon niet stil zitten. Hij ijsbeerde heen en weer voor de haard en trilde nog steeds. 'Sneep probeert die steen te pakken te krijgen voor Voldemort... en Voldemort wacht in het bos... en de hele tijd dachten we dat Sneep gewoon rijk wilde worden... Firenze heeft me gered, maar dat was eigenlijk verkeerd van hem... Ban was woedend... hij zei dat hij tegen de wil van de planeten in ging... Ze weten waarschijnlijk dat Voldemort terug keert... Ban vindt dat Firenze niet had moeten ingrijpen toen Voldemort me wilde vermoorden... Dat zal ook wel in de sterren geschreven staan. Dus hoef ik alleen maar te wachten tot Sneep de steen steelt en dan kan Voldemort terug komen en me om zeep helpen.' vervolgde Harry koortsachtig. Hermelien was ook doodsbenauwd, maar had toch een kleine geruststelling voor Harry. (nog meer tekst) Uitgeput met zere kelen ging ze naar bed, maar de verrassingen waren nog niet voorbij.

*Bladzijde 220: Voldemort zei dat hij mijn moeder alleen heeft gedood omdat ze probeerde te verhinderen dat hij mij zou vermoorden. Maar waarom wilde hij mij zo graag dood hebben? Perkamentus zuchtte diep. 'Helaas is je eerst vraag meteen één die ik niet kan beantwoorden. Niet vandaag. Niet nu. Op een dag zul je het weten.'

Angst(voor Voldemort):

*Bladzijde 43: 'Wie?' Vroeg Harry aan Hagrid. 'Nou als 't effe ken, zeg ik z'n naam liever niet. Niemand, trouwens.' 'Waarom niet' 'Alle slangen en serpentes op een stokkie, Harry, omdat de mensen nog steeds bang zijn.'

*Bladzijde 76: 'en tot Hagrid dat vertelde wist ik niet dat ik een tovenaars was en ook niets van mijn ouders of Voldemort.' Ron hapte naar adem 'Wat?' zei Harry. 'Je zei de naam van JeWeetWel!' Zei Ron geschokt maar ook vol ontzag.

*Bladzijde 193: 'Zeg die naam niet steeds!' Fluisterde Ron doodsbang alsof Voldemort hem kon horen. (nog meer tekst).....'Zeg die naam toch niet steeds!' Siste Ron... Hermelien was ook doodsbenauwd, maar had toch een klein geruststelling voor Harry:'Iedereen zegt dat Perkamentus de enige is voor wie JeWeetWel bang is geweest.'

Verbazing (voor toverkunst en toverspullen):

* Hoofdstuk 5 gaat bijna een en al over verbazingwekkende toverspullen

* Bladzijde 70: Zo te zien liep de oudste jongen met kordate passen naar perron 9 en 10. Harry keek en deed zijn best om niet met zijn ogen te knippen, voor het geval hij weer iets miste – maar net toen de jongen bij het hek tussen de twee perrons was, zwerfde er een groep toeristen langs en tegen de tijd dat de laatste rugzak was verdwenen, was de jongen nergens meer te bekennen.

'Nu jij, Fred,' zei de mollige vrouw.

'Ik ben Fred niet, ik ben George,' zei de jongen. 'Noem jij jezelf onze moeder? Zie je dan niet dat ik George ben, mens?'

'Sorry, George, schat.'

'Ik maakte maar een grapje, ma. Ik en Fred,' zei de jongen. Hij liep naar het hek en zijn tweelingbroer riep dat hij moest opschieten. Dat deed hij waarschijnlijk ook, want een paar tellen later was hij verdwenen. Hoe had hij dat geflikt?

* Bladzijde 84 tot en met 87: dat ging over de ontmoeting van de school. Dat ging bijna alleen maar over de verbazing van alle toverdingen die daar waren, zoals de zwevende kaarsen, de talloze torens, de enorme hal en het plafond dat net de echte hemel leek omdat het behekst was.

* Hoofdstuk 8 en 9: Die gingen over de kennismaking van hun eerst toverlessen en vlieglessen. Waar soms wel eens wonderbaarlijke dingen gebeurde.

* -Het einde -: In het einde wordt gebruik gemaakt van de kennis die ze het afgelopen jaar hebben opgedaan:

-Pluisje ontlopen: Hagrid had hen verteld dat je voor Pluisje een liedje moest gaan spelen en dan viel hij in slaap en kon je er rustig lang lopen.

-Duivelstrik losmaken: Hermelien wist zich te herinneren dat die alleen op donkere vochtige plekken voor kwam dus maakte ze vuur met behulp van een spreuk die ze geleerd had van een toverles.

-De vliegende sleutel pakken: Door dat Harry de snaai, een heel snel klein goud balletje dat voor Zwerkbal wordt gebruikt, altijd moest proberen onder het Zwerkbal had hij een goed techniek om de vliegende sleutel te pakken.

-Schaken: Ron was gek op schaken en won bijna altijd als hij met iemand een partijtje schaak ging spelen. Hij had geleerd dat je soms iets moet opofferen om te winnen en dat paste hij toe, waardoor ze wonnen.

-De trol: De trol op het einde was bewusteloos, maar eerder in het verhaal hadden Harry en Ron Hermelien van een trol gered. Dat was een heel gevecht geweest. Sindsdien was Hermelien ook een vriendin van Ron en Harry geworden.

-De spiegel van Neregeb: Deze spiegel putte je uit als je er te vaak in keek en je zag dingen van het verleden en van de toekomst. Harry wist ook uit ervaring dat deze spiegel niet deugde en maakte er gebruik van om professor Krinkel en Voldemort er mee te misleiden. Want zij zagen er de Steen der Wijzen in.

Thema:

Een elf jarige jongen gaat zijn ongelukkige leven verlaten om naar een tovenaarsschool te gaan, waar hij zijn aartsvijand tegen komt en die hij gaat bevechten.

Titel verklaring:

Harry Potter gaat voor de eerste keer naar een tovenaarsschool waar hij zijn aartsvijand Voldemort tegen het lijf 'loopt' die op zoek is naar de Steen der Wijzen om rijk en onsterfelijk te worden, zodat hij Harry kan doden. Dat betekende dat Harry eerder bij de Steen moet zijn, maar dat is nog een hele zoektocht omdat hij verborgen ligt op Zweinstein.

(4) Persoonlijke mening.

Mooiste gedeelte:

Ik vond niet echt één stuk heel erg mooi, maar ik vond het wel gaaf hoe het kasteel beschreven werd. Ik zag het helemaal voor me en dat vond ik mooi.

Andere boek met de zelfde thema:

De andere boeken van Harry Potter hebben ongeveer dezelfde thema. Het is namelijk weer een strijd tussen Harry en Voldemort en/of zijn aanhangers. Die boeken die heten:

- *Harry Potter en de Geheime Kamer
- *Harry Potter en de Gevangene van Azkaban
- *Harry Potter en de Vuurbeker

Mening:

Ik vond het een heel gaaf boek, want alles was zo beschreven zodat je het helemaal voor je zag en zo iemand dat het eigenlijk wel echt kon, omdat je als mens toch niks van die tovenaars zou weten. Ik ben dat zo iemand die dan zo in het verhaal zit en het dan ook begint te geloven en zelf ook naar die school zou willen. Dat was denk ik ook zo goed aan het boek omdat je het zelf ook wou meemaken. Ik had dit boek binnen 5 uur uitgelezen. Allemaal aan één stuk door en dat heb ik nog nooit gedaan. Ook omdat ik dyslexie heb lees ik langzamer en was vijf uur ook een record voor mij. Dit was ook één van de enige boeken die ik voor de lol las en niet voor een boekverslag. Ik kwam in tijdnood en heb hem toen toch maar gekozen. Je kon goed voelen wat de figuren voelde. Je kon ze ook voor je zien en de ruimte waar ze in waren omdat dat dat ook zo goed was beschreven. Dat heb ik niet vaak, want meestal zie een beeld van iemand die ik al ken en in een ruimte die me ook al bekend voor kwam en dat had ik nu helemaal niet. Ik denk dat dat komt omdat er zoveel bijvoeglijk naamwoorden zijn gebruikt, zodat het allemaal wat overdreven werd en nog leuker. Ik wou eerst niet geloven dat het zo'n leuk boek was, maar toen ik er in begonnen was kon ik niet stoppen. Dus toen ik het uit

had ben ik meteen ben begonnen aan het tweede deel. Dat ik net zo goed vond. Ik ben nu bezig met het vierde deel maar daar heb ik niet zo veel tijd voor, vanwege school en de boeken die ik daar voor moet lezen. Ik ben ook heel erg benieuwd naar de film van Harry Potter en de Steen de Wijzen. Ik ga er binnenkort heen. Je kon ook wel aan de hoeveelheid drukken zien in zo'n korte tijd dat het een gewild boek is.